

OKURZYĆ (3) *vb pf*

o jasne

fut 3 sg okurzy (2). ◇ *1 pl* okurzymy (1). ◇ [*con 2 sg m* byś okurzył.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVIII w.

Odymić, okadzić [kogo, co] (3) : [Oleiu też y kęs Terpentyny miey/ cobyś pápier w niey zmaczawłzy/ [...] zápaliwłzy okurzył we wnąthrz práwie wyłchłe formy *SienHerb* 602b.]

okurzyć czym (3): Bylycza go okurzymy A kes mu krfie vpułcimy. *RejKup* f7v; Vinum celerius vetuscscit adhibito fumo, Richley łie łtárzeye wino/ gdy ye śiárką okurzi. *Mącz* 49lb. Cf *Zwrot*.

Zwrot: »kadzidlęm okurzyć« (1): Támże [w pałacu królewskim] Krolá wybranego między Pány w onym vbierze łtoiącego/ Arcybiskup wodą łwięconą pokropi/ y kádzidlęm okurzy. *StryjWjaz* C4v.

Synonimy: okadzić, okopcić.

Formacje współrdzenne cf KURZYĆ.

Cf **OKURZENIE, OKURZON**

JDok